

aquesta comarca, i a ell, secundat encertadament per altres digníssimes Juntes, es deu l'impuls que des del començament de l'era antisèptica prengué aquest Hospital, per a situar-se al lloc preeminent que li valgué l'ésser elegit per a convertir-lo en comarcal.

En els Annals de l'Hospital que es publicaren l'any 1933, hi ha la relació històrica a partir de les reformes iniciades l'any 1890 sota els auspicis d'una Junta presidida pel senyor Lluís Alvarez. En les estadístiques, sobretot en les d'aquells darrers anys, es fa ben palesa la creixença de l'Hospital.

Els resultats obtinguts, tant en aquest com en els Hospitals de Vic i d'Igualada, des del primer any que assoliren el caràcter de comarcals, són tan falguers que ens encoratgen a persistir en la ruta iniciada per a servir millor el rècord d'activitat. Així és la manera com podem premiar l'excelsa obra que amb tant d'encert i amb tant d'entusiasme portaren a cap per a la constitució dels tres Hospitals comarcals, els nostres insignes i dilectes companys, els Drs. Esquerdo, García-Tornel i Serra Rabert, els noms dels quals, en lletres d'or, han de presidir sempre les nostres obres. A tots ells el nostre respecte i la nostra veneració.

Amb aquests nobles afanys de treball, apareix la nova Agrupació de Metges d'Hospitals Comarcals la gestació i creació de la qual us explicarà tot seguit el nostre volgut Secretari, ensems que exposarà el programa que esperancem desenrotllar.

De la nostra Agrupació se'n gaudiran tots els serveis hospitalaris comarcals, puix que cada cap de servei en rebrà la força moral necessària que li ha de permetre prosseguir amb entusiasme, mai però amb l'opressió de suggerències alienes que puguin mermar la seva excelsa obra d'humanitat.

A l'Agrupació ha de néixer una comunió de serveis que segurament afavorirà la tasca de tots ells. Cada servei necessita com a complement dels altres serveis mèdics i d'altres que en podríem dir auxiliars.

La Cirurgia, per exemple, si bé és veritat que quant a tècnica ha assolit un grau que hom creu quasi estable, cada dia es va generalitzant fent-se més científica. El cirurgià ja no dislacera l'organisme humà, interessat només pel resultat final de la seva intervenció que és el de restablir la salut, perquè amb l'afany del progrés científic la seva intel·ligència albira territoris que temps enrera semblaven estranys a la seva especialitat.

Recordo que un eminent quirúrgic, el Dr. Cardenal, fill, en començar fa alguns anys una dissertació sobre tuberculosi quirúrgica, deia en comentar amb la seva autoritzada opinió, les indicacions quirúrgiques de determinats casos, que aquestes oscil·laben segons la categoria del qui-